Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26139
Copyright: Admont, Benediktinerstift

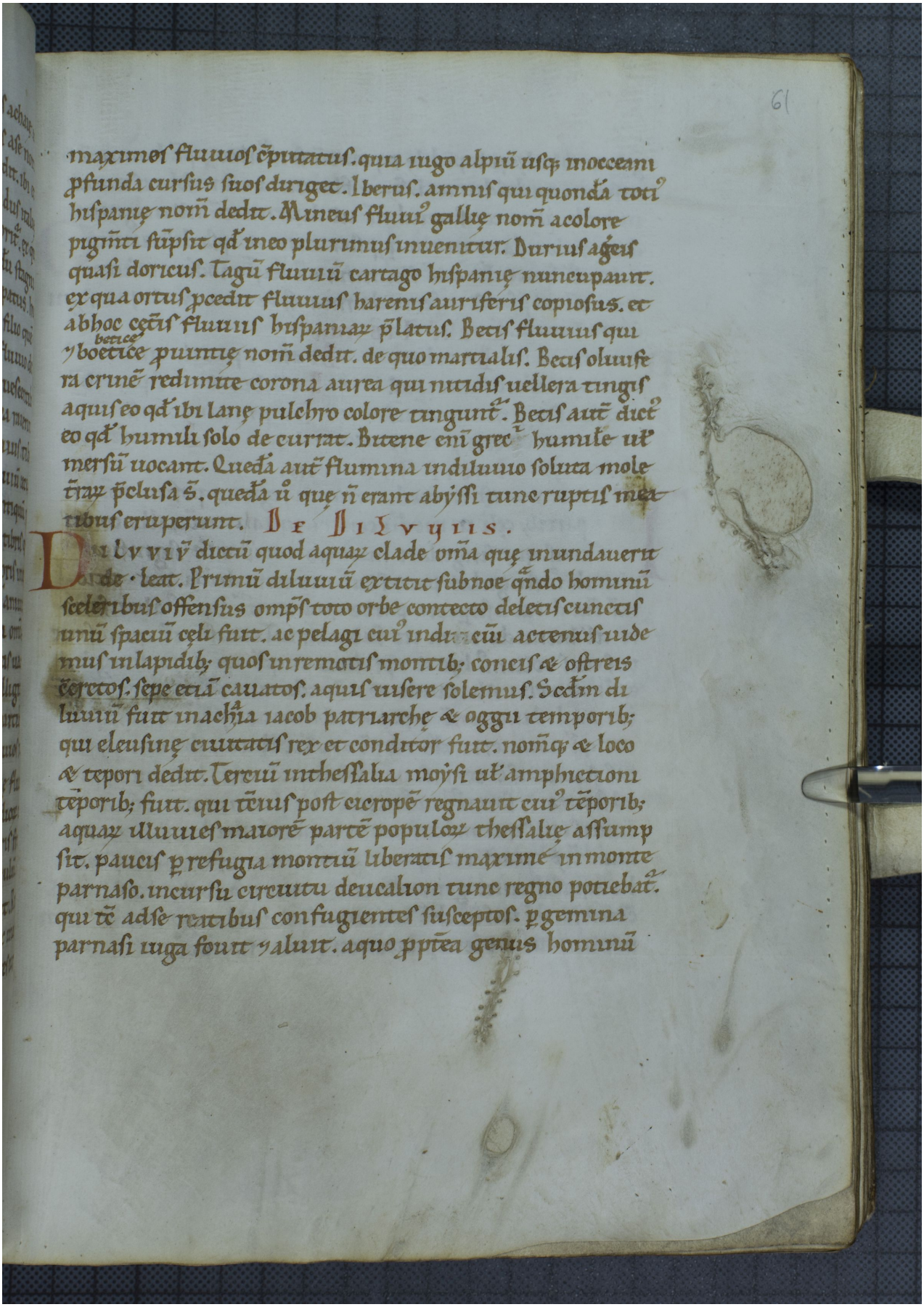

61

maximos fluuios ẽpiratus. quia iugo alpiũ usq; in oceanu
profunda cursus suos diriget. Iberus. amnis qui quondã toti
hispanie nomẽ dedit. Mineus fluuiũ galliẹ nomẽ a colore
pigmẽti sumpsit qd in eo plurimus inuenitur. Durius ageus
quasi doricus. Tagũ fluuiũ cartago hispanie nuncupauit.
ex qua ortus procedit fluuius harenis auriferis copiosus. et
ab hoc cetis fluuius hispanias platus. Betis fluuius qui
betice
y boetice puuntie nomẽ dedit. de quo martialis. Betis oliuife
ra crinẽ redimite corona aurea qui nitidis uellera tingis
aquis eo qd ibi lanẹ pulchro colore tinguntur. Betis autẽ dicit
eo qd humili solo decurrat. Bitene enim grec humile ut
mersũ uocant. Quedã autẽ flumina induuuio soluta mole
trax pelusa s. quedã u quẹ ñ erant abyssi tunc ruptis me
tibus eruperunt. De Diluuiis.

Diluuiũ dictũ quod aquax clade oma quẹ inundauerit
de · leat. Primũ diluuiũ extitit subnoe qndo hominũ
sceleribus offensus omps toto orbe contecto deletis cunctis
unũ spaciũ celi fuit. ac pelagi cui indu cũi actenus uide
mus in lapidib; quos in remotis montib; concis & ostreis
tectos. sepe etiã cauatos. aquis uisere solemus. Secdm di
luuiũ fuit in achaia iacob patriarche & oggii temporib;
qui eleusine ciuitatis rex et conditor fuit. nomq; & loco
& tepori dedit. Tertiũ in thessalia moysi ut amphictioni
tẽporib; fuit. qui tertius post cicropẽ regnauit cui tẽporib;
aquax uluuies maiorẽ partẽ populox thessalie assump
sit. paucis p refugia montiũ liberatis maxime in monte
parnaso. incursu circuitu deucalion tunc regno potiebat.
qui tẽ ad se ratibus confugientes susceptos. p gemina
parnasi iuga fouit y aluit. a quo pptea genus hominũ